

Instytut Pamięci Narodowej - Archiwum

<https://archiwum.ipn.gov.pl/pl/sledztwa/akty-oskarzenia/17114,296-Akt-oskarzenia-przeciwko-Marianowi-R.html>
01.03.2026, 18:15

296. Akt oskarżenia przeciwko Marianowi R.

Prokurator Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Warszawie w dniu 21 grudnia 2012 r. skierował do Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie akt oskarżenia przeciwko Marianowi R. byłemu prokuratorowi wojskowemu zatrudnionemu początkowo w Wojskowej Prokuraturze Rejonowej w Warszawie, a następnie w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej w Warszawie.

Prokurator oskarżył Mariana R. o to, że w okresie od 13 września 1951 r. do 12 grudnia 1952 roku, jako prokurator Prokuratury Rejonowej w Warszawie, wbrew obowiązkom wynikającym z art. 12 § 3 kodeksu wojskowego postępowania karnego z dnia 23 czerwca 1945 r. zaniechał zarządzenia natychmiastowego zwolnienia z aresztu Stefana K., Stanisława B., Jerzego H., Leona C., Czesława M., Witolda N., Jerzego K., Stefana S., Ryszarda K., Janusza R., Janusza S., Jerzego K., Heleny-Gitty H. W przypadku wyżej wymienionych Marian R. albo wydawał postanowienia o zastosowaniu tymczasowego aresztowania albo też wbrew faktowi, iż upłynęły już terminy stosowania tymczasowego aresztowania zaniechał zarządzenia natychmiastowego zwolnienia pokrzywdzonych z aresztu i bezzasadnie przedłużał okres trwania tymczasowego aresztowania.

Działając jako prokurator Naczelnej Prokuratury Wojskowej w Warszawie, w dniu 8 stycznia 1954 r. lekceważąc upływ terminów określonych do stosowania i przedłużania okresu stosowania tymczasowego aresztowania, nie złożył wniosków o natychmiastowe zwolnienie Pawła H. ani Heleny – Gitty H.

W okresie od 4 maja 1954 r. do 1 października 1954 r., działając już jako Szef VII Oddziału Naczelnej Prokuratury Wojskowej w Warszawie, pomimo wynikającego z art. 12 § 3 kwpk obowiązku, zaniechał zarządzenia natychmiastowego zwolnienia Władysława J. z aresztu, zamiast tego skierował do Najwyższego Sądu Wojskowego wniosek o przedłużenie wobec niego tymczasowego aresztowania.

Tymczasowo aresztowanego Jerzego P., w podobnych okolicznościach - z naruszeniem wymienionych wyżej przepisów - Marian R., przekazał do dyspozycji sądu wraz z aktem oskarżenia.

Postępując w ten sposób Marian R. popełnił przestępstwa określone w art. 231 § 1 kk z 1997 r. w zb. z art. 189 § 1 i 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk z 1997 r. w za z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – KŚZpNP (Dz. U. Nr 63 z 2007 r., poz. 424 z póź. zm.)

W dniu 15 listopada 2013 r. Sąd Okręgowy w Warszawie wydał wyrok na mocy którego w odniesieniu do niektórych czynów zarzucanych oskarżonemu, umorzył postępowanie karne

wobec oskarżonego na podstawie art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 7 grudnia 1989 r. o amnestii.
W odniesieniu do innych sąd umorzył postępowanie na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 kpk – na podstawie przedawnienia karalności czynu.

W dniu 10 kwietnia 2014 r. prokurator złożył apelację od powyższego wyroku.

W dniu 5 czerwca 2014 r. Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

W dniu 17 lutego 2015 r. Wojskowy Sąd Okręgowy w Warszawie wydał postanowienie o zawieszeniu postępowania na podstawie art. 22 § 1 kpk (ze względu na zły stan zdrowia oskarżonego).

Wojskowy Sąd Okręgowy w Warszawie postanowieniem z dnia 23.03.18 r., podjął zawieszone postępowanie karne, a następnie umorzył je z uwagi na śmierć oskarżonego.